

[شرف] الفلك والشوكت الملك [ ] وملاذالمسلمين لطفالله

هرچند که اشک ریخت چشم تر من

تسکین نگرفت شعله پیکر من

گر فیض سحابی برسد بر سر من

[.....]

[-] رقمی که گردش قلم نقش گیرد و لطیف زیبائی که به کوشش بنان صورت پذیرد ، دعای خلود وجودی است که انام جمهور به ذات شریف اوست و نور هدایت خواص و عوام روشن از عنصر لطیف او اعلی حضرت و الارفعت متعالی منقبت متوالی ، مرحمت آصفجاء مملکت پناه مشحون شعائر [-] خداوندگاری یعنی المؤید به تأیید الملك الله خلدالله تعالی ظلالة وابد ایام اقباله ، به حق محمد وآله . بنده خاکسار و ذره بی مقدار عرض عبودیت وافتخار و تخشع و انکسار نموده [-] الفضل والمنت ، لطیفه [ای] که متضمن شرف تقبیل اقدام خدام تواند بود [مسألت]^۱ می نماید .

[-] قلم برداشتم و ندانم که چه نویسم . قصه غصه فراق یا الم مهاجرت و اشتیاق و احوال نامرادی و بی سامانی یا مفارقت آن خداوند صاحب قدر .

به کدام زبان شرح شدت روزاندوه گویم و به کدام بیان قصه
غصه شبهای چون کوه پویم .

سینه خواهم شرحه شرحه از فراق

تا بگویم شرح درد اشتیاق

اظهار اشتیاق [-] چه حاجت بیان ، چون حال مرآتو بهتر
از من دانی . احوال این بنده مهجور از وصال آن خداوند دورچه گوید .
عرض گرداند :

که هرکو بشنود گردد مشوش

شود چشمش پر آب و دل پر آتش

گهی از بیخودی افتم بدانسان

که گویم مردم و بردم زغم جان

گهی چندان ز حیرت ایستم راست

که گویندم درخت خشک پیدا است

گهی سوزد چنانم آتش درد

که باد انگیزد از خاکستر گرد

روز در فکر آنکه شب چه در خواب بینم و نیمشب
در خیال آنکه چند بی خواب نشینم . در داکه نوبهار امید چنان گذشت
که جز نسیم هجران ، باد نوزید و دردا [-] چنان خشک گشت که
از او جز گیاه حزن ، نونزند و [اما؟] سحاب عنایت از آنچه که وعده
دیدار نوشته است [-] بهار می آمد ، حتی جز برق فراق روی ننمود
و شمع امیدی را که روضه جان می افروخت جز شعله اشتیاق چیزی
نیفزود امید که عنقریب آتش سوزانش به رواق وصال [-] خانه دل از
چراغ آن جمال [روشن] شود و امسال به خلاف سنوآت قبل [-] و نصرت
واقبال تشریف دهند فرموده باشید . [-] و صورتی چند که آن معلوم
[-] که پیش از این بابت مفارقت از خدمت آن حضرت [-] و

بودن [-] در این ملک خراب بدین صورت [-] واقع است و
احوال این ملک در غیاب [-] او به سانی نیست معلوم دارد .
پادشاه همچنان در گوه اند^۳ [-] کپتنمیری دیگر [-] اول موسم
به صوب [-] به جای کپتن تمران [-] .
بندگی حضرت پادشاهی خلد الله ملکه^۴ در تبریزند و [-] مخالفینی
نیست. به اقواله [-] که اقبال به اصفهان خواهند فرمود. از بک
بعد از وفات عبیدخان و این سه سال باز به خراسان آمده اند .
امسال [-] رفته بود و حصار می کرده اند . . .